

slag var der ogsaa Bestemmelser, der sigtede paa dette Forhold og paa en Forandring i den bestaaende Ordning. Den daværende Indenrigsminister havde saa samtidig fundet Lejlighed til til dette Forslag angaaende Lokalportoens at knytte nye Bestemmelser for Forsendelser af Aviser og Tidender. Og det har ført til, at naar vi nu ser paa Lovforslaget, er der, som ogsaa den højtærede Indenrigsminister kortelig berørte, ikke andet tilbage end den lejlighedsvisse Tilføjelse, som den daværende Indenrigsminister fandt Anledning til at gøre til Hovedforslaget. Naar det nu fremkommer i denne Form, mener jeg, at det er meget praktisk, eftersom Lokalportoens Forandring her i Danmark vel med Rette kan siges at være et Emne, som egner sig for en forandret Ordning, men samtidig er det et meget vanskeligt Emne, eftersom det har vist sig — af Grunde, som er ret nærliggende —, hvor overordentlig vanskeligt det er at komme til Enighed derom. Jeg tror, at denne Vanskelighed er fuldt saa megen Grund til, at den højtærede Indenrigsminister har udeladt disse Bestemmelser i Aar, som Kongressen i Madrid er det. Jeg tror ikke, at denne Kongres vil beskæftige sig meget med Lokalportoens her i Danmark. Ministeren sagde ogsaa, at det var heller ikke det, han havde haft for Øje, men at det vilde være mindre heldigt nu at forandre paa vor Postlov, da der kunde komme andre Forandringer som Følge af den Kongres, der skal afholdes i Madrid. Det skal jeg ikke bestride, men paa den anden Side medførte Forslaget i Fjor den betydelige Fordel, at hele vor Postlov blev kodificeret ved den Lejlighed, at samtlige gældende Forordninger og Love i vor Postlovgivning nu blev samlet i et Hele, og det kunde nok være, at det ved den internationale Kongres i Madrid havde været nok saa ønskeligt og overskueligt, hvis denne Forbedring var indtraadt.

Jeg billiger, som sagt, at man har løst dette Spørgsmaal fra Spørgsmaalet angaaende Lokalporto, da det har vist sig saa overordentlig vanskeligt at komme til en Enighed, som ikke medførte, at adskillige fandt sig forurettet, medens andre blev favoriseret, som ikke hidtil har nydt Fordel af Lokalportoens Nedsættelse. Jeg vil for mit Partis Vedkommende oplyse, at vi ikke har noget at indvende mod disse Portobestemmelser, som er indførte i Lovforslaget — og som i øvrigt for Avisers og Tidenders Vedkommende netop med den lille Afvigelse, som den højtærede Minister

nævnedes, er dem, som vi vedtog i Landstinget i Fjor —, men vi synes ikke om Bestemmelserne angaaende Betalingen for Modtagelse af Abonnément og Optrækning af Abonnementspengene. Der blev i Regeringsforslaget i 1911 foreslaaet en ensartet Betaling af 10 Øre pr. Abonnent i hver Abonnémentstermin, men nu er her efter tidligere Behandling baade i dette og det andet høje Ting blevet foreslaaet, at de nugældende 10 pCt. af Abonnementsprisen skulde være fremtidig gældende, og det er det, som vi finder irrationelt og ikke stemmende med andre Regler, saaledes f. Eks. Reglerne ved Forsendelse af Penge ved Postanvisning, hvor der indfor en vis Grænse er en ensartet Portoafgift uanset Beløbets Størrelse. Naar der for Aviser skal betales 10 pCt. af Abonnementsprisen som Inkassationsafgift, vil det jo sige, at der betales f. Eks. 10 Øre, hvis Abonnementsprisen er 1 Kr., 20 Øre, hvis den er 2 Kr., og 30 Øre, hvis den er 3 Kr., uagtet det dog maa antages, at Ulejligheden ved Optrækningen for Postvæsenet er ganske den samme i alle tre Tilfælde. Det er derfor vort Ønske at blive enig med Regeringen om at faa Inkassationsafgiften fikseret og da, hvad jeg synes ligger nærmest, fikseret til de 10 Øre, som den foregaaende Regering i 1911 havde foreslaaet.

Den anden Bemærkning, jeg vil gøre, angaar det af den højtærede Minister nævnte Forhold, at man her har foreslaaet, at der skal betales for Ekspedition og Forsendelse af Anmeldelser over ikke-abonnerede Blade, altsaa de saakaldte anmeldte Blade, 2 Øre pr. Eksemplar i hver Forsendelsestermin. Derom har, som den højtærede Minister ogsaa bemærkede, foregaaende Forslag indeholdt den af Rigsdagen tiltraadte Bestemmelse, at der skulde betales 5 Øre. Det blev vedtaget baade i Folketinget og Landstinget. Vi fandt ganske vist, at 5 Øre var en høj Betaling for disse anmeldte Blade, men vi var alle enige om, at der ikke var nogen Rimelighed i den nugældende Ordning, ifølge hvilken disse Tidsskrifter slet ikke betaler noget, og da saa den tidligere Indenrigsminister — det var sikkert i Udvalget — paaviste, hvor megen Ulejlighed disse Anmeldelser af Aviser og Tidsskrifter i Virkeligheden voldte Postvæsenet, vilde man ikke modsætte sig Forslaget om en 5 Øres Afgift. Nu forstaar jeg meget vel den højtærede Regerings Stilling i Aar, at nu, da Forslaget ikke længer er Led i en Finansplan eller en Indtægtslovgivning, behøver vi ikke